

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Valeriu Doagă
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Ciobanu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea refuzului, obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 februarie 2018 Zinaida Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) solicitând anularea refuzului Casei Teritoriale de Asigurări Sociale nr. 128 din 01.11.2017 și a refuzului eliberat de CNAS nr. C-2296/17 din 16.01.2018 prin care s-a refuzat stabilirea pensiei pentru limită de vârstă ca funcționar public, obligarea pârâtei să emită actul administrativ - decizie privind reexaminarea drepturilor reclamantei la pensie, prin care să fie transferată la altă categorie de pensie și anume la categoria de pensie ca funcționar public.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a activat în funcția de contabil șef în cadrul Primăriei sat. Boldurești, rl Nisporeni, care este o funcție publică. În această funcție a activat în perioada 27.10.2000 – 01.09.2003 și de la 07.09.2004 – 31.12.2016, ceea ce constituie o perioadă mai mare de 15 ani, motiv pentru care consideră că are dreptul la pensie pentru limită de vârstă ca funcționar public. La data de 01.11.2017 de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale a fost adoptată decizia nr. 128 din 01.11.2017 de refuz în stabilirea pensiei de funcționar public, din motivul neîntinerii exigențelor prevăzute de lege și anume din motivul că stagiul în serviciul public constituie 14 ani și 9 luni.

Nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 29.11.2017 a înaintat la CNAS o cerere prealabilă, conform căreia a solicitat revocarea deciziei privind refuzul de stabilire a pensiei în serviciul public și admiterea cererii de stabilire a pensiei pentru limită de vârstă ca funcționar public. Prin răspunsul CNAS nr. C-2296/17 din 16.01.2018, i s-a comunicat că decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale de respingere a cererii de stabilire a pensiei ca funcționar este legitimă, din

motiv că nu a confirmat stagiul necesar de cotizare în serviciul public. În acest context pârâta a reținut faptul că reclamanta a activat în funcția publică în perioada 27.10.2000 – 01.09.2003 și de la 07.09.2004 – 31.12.2016, deci în total stagiul de cotizare calculat de CNAS este de 14 ani 11 luni 14 zile.

Reclamanta a considerat că refuzurile eliberate de CTAS la 01.11.2017 și de CNAS la 16.01.2018 urmează a fi anulate de instanța de contencios administrativ, din motiv că conform înscrierilor din carnetul său de muncă se indică că a activat în funcția publică în perioada 27.10.2000 – 17.06.2003 și de la 07.09.2004 – 31.12.2016, însă sintagma „până la 18.06.2003” greșit a fost înscrisă în carnetul său de muncă, fapt indicat la rubrica corespunzătoare din carnetul de muncă.

Partea reclamantă a menționat că, în realitate, a activat în funcția publică în perioadele 27.10.2000 – 01.09.2003, 07.09.2004 – 31.12.2016, ceea ce se confirmă și prin copia hotărârii Judecătoriai Ungheni, sediul Nisporeni din 21.06.2017, care este irevocabilă. Prin această hotărâre, care a prezentat-o la Casa Teritorială de Asigurări Sociale, s-au constatat inexactitățile din carnetul de muncă și anume că este veridică sintagma „01.09.2003” în loc de „18.06.2003”. Astfel stagiul său de cotizare în funcția publică constituie mai mult de 15 ani, iar la art. VIII al. 6 din Legea nr. 290 din 16.12.2016 se indică că prevederile Legii nr. 290 nu se aplică funcționarilor publici care, la momentul intrării în vigoare a prezentei Legi, au realizat stagiul de cotizare de 30 ani femei și de cel puțin 15 ani în serviciul public, aceste condiții de către reclamantă fiind întrunite.

Zinaida Ciobanu a indicat că normele de stabilire a pensiei ca funcționar public prevăzute la capitolul VI din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156-XIV din 14.10.1998 în cazul său sunt aplicabile, iar refuzurile contestate sunt ilegale, deoarece contravin acestor norme imperative ale Legii.

Prin hotărârea din 25 iulie 2018 a Judecătoriai Chișinău s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Ciobanu împotriva CNAS cu privire la anularea refuzului, obligarea emiterii actului administrativ; s-a anulat refuzul Casei Teritoriale de Asigurări Sociale nr. 128 din 01.11.2017 și a refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale C-2296/17 din 16.01.2018 prin care s-a refuzat stabilirea pensiei pentru limită de vârstă ca funcționar public; s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ cu privire la reexaminarea drepturilor lui Ciobanu Zinaida la pensie, prin care să fie transferată la altă categorie de pensie și anume la cea de funcționar public începând cu 01.11.2017.

Prin decizia din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de CNAS și a fost menținută hotărârea din 25 iulie 2018 a Judecătoriai Chișinău.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță corect și întemeiat a admis cerințele reclamantei, or, contrar răspunsului enunțat în cererea prealabilă, stagiul de cotizare în funcția publică a reclamantei constituie mai mult de 15 ani. Concomitent, instanța de apel a remarcat că reclamanta a îndeplinit un stagiul în funcție publică în total de 15 ani 1 lună și 27 zile, constituit din perioadele 27.10.2000 – 01.07.2003, 01.07.2003-01.09.2003, 07.09.2004-31.12.2016. Drept urmare, instanța de apel a precizat că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, întrucât apelantul indică în calitate de stagiul perioada 27.10.200 până la 17.06.2003, ignorând hotărârea irevocabilă a Judecătoriai Ungheni, sediul Nisporeni din 21.06.2017, prin care s-au constatat inexactitățile din

carnetul de muncă al reclamantei și anume că este veridică sintagma „01.09.2003” în loc de „18.06.2003”

La 13 februarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 109), Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au ignorat circumstanțele relevante speței, fapt ce s-a soldat cu emiterea unor hotărâri judecătorești neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

Articolul 195 din Codul administrativ, prevede că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Conform art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Rezultând din prevederile legale citate supra, Completul va examina admisibilitatea cererilor de recurs depuse de Casa Națională de Asigurări Sociale și Valentina Caciur, reprezentată de avocatul Alexandru Caciur, prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată pînă la intrarea în vigoare a Codului administrativ – 01 aprilie 2019.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, iar recursul a fost declarat la 13 februarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 109), ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de CNAS, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CNAS nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestată.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de CNAS.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Valeriu Doagă

Mariana Pitic